

Forfatter: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945

Titel: Udrag fra BREV TIL: Drachmann, Andreas Georg FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1862-08-01)

Citation: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945: "Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem", i *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem*, Gyldendalske Boghandel - Nordisk, s. 18. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991800-000-shoot-idm140619130937472.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Da det idag er et øsende Regnveir og jeg følgelig maa holde mig inde, benytter jeg Leiligheden til at skrive lidt til Dig. Denne Uge er fløjen som paa Vinger naar jeg undtager denne ene Dag som imidlertid ikke er saa ubehagelig som den kunde være, da det er varmt i Luften og man kan sidde for aabne Vinduer og skrive uden at føle Nogets. 19til Kulde. Klokken var vistnok 10½ da jeg stod op af Fjærene imorges, thi jeg var igaar Aftes i [Selska]b hos Bournonvilles (som i Parenthes sagt har viist mig saamegen Velvillie og Forekommenhed, dels ved at bede mig hjem hos dem om Aftenen eller til Frokost og dels ved at invitere mig med paa Udflugter til Søes og til Lands, at jeg næsten skammer mig ved ikke at kunne viise dem Gjengjæld for al deres Venlighed; dog gjør jeg hvad jeg formaaer i den Retning, idet jeg inviterer Sønnen Edmund og en Ven af ham, en Søn af Professor Larsen, ud paa adskillige Fiske- og Roetoure, som jo rigtignok tage lidt paa Pungen, men som jeg dog med Glæde gjør, da de jo tillige forskaffe mig Moerskab). Jeg kom altsaa fra at jeg igaar var i Selskab hos Hr. Balletspringfyren, som den gamle Peter Sten kalder ham, og her sang først Amalia Irminger og Frøken Charlotte ¹ Duetter af Mendelsohn og den svenske Digter Lindblad, og dernæst Frøken Charlotte nogle finske, tyske og svenske Sange solo, saa deiligt, at jeg var aldeles henrykt da jeg endelig gik hjem og krøb til Køis. Jeg vaagnede just, da Mygind stak sit Hoved ind ad Vinduet, for at invitere mig til en Fisketour i Eftermiddag; men da jeg var rædsom søvning, bad jeg ham paa den høfligste Maade af Verden, om at reise Pokker i Vold, og da han nærmere vilde vide Besked om Veien, antydede jeg den for ham ved at kaste ham en Pude i Hovedet, hvilket gav Anledning til en Kamp med Sengepuder, som endte sig med at jeg, da jeg nu engang var kommen op (jeg stod nemlig i bar Skjorte paa Gulvet og udsendte Projektilerne) bekvemmede mig til at klæde mig paa. Jeg drak Kaffe og syntes dernæst at jeg intet Bedre kunde gjøre end at tage fat paa min Steens rene Arithmetik, da jeg allerede havde faaet læst en Del i min Zenophon. Saaledes er nu denne Dag næsten gaaet, og om lidt skal jeg ud at fiske med Mygind, Larsen og Bournonville. I de andre Dage hvori vi have havt godt Veir gjorde jeg Fodtoure rundt omkring i Landet, ja i Forgaars gik jeg med Bournonville og Larsen til Gurre; herfra lode vi os sætte over Gurre Søe og gik til Esrom hvor vi spiste til Middag i Kroen, og fra Esrom gik vi langs med Søen til Nøddeboe, hvorfra vi lode os sætte over til Fredensborg. Igaar var Ulstrup og Louise her med Mimi og Hannes. 20med hvem Mygind og jeg var ude at fiske ovre ved Holtet og hvor vi fangede en Snes deilige Aborrer. Mimi og Hanne fortalte mig da at de havde det saa godt i Helsingør og at de havde skrevet hjem. Da jeg tog hjemmefra gjorde Du Nar af at jeg tog min Malerkasse med; jeg har nu malet et lille Stykke med en Brig i Dønning som vender, som jeg skal vise Dig naar jeg kommer hjem, thi jeg synes at det i Betragtning af at det er det første Stykke jeg har sat paa Brædderne seer nogenlunde pænt ud. Vil du nu hilse Moder og Erna og sige at imorgen skal jeg skrive et Brev til hver af dem efter Løfte, thi for det første er Klokken nu snart 5, som er den Tid der er berammet hvorpaa vi skulle tage afsted og for det andet har jeg nu opbrugt hele mit Forraad af Brevindhold til Dig, jeg maa altsaa see at opleve Noget idag som jeg kan skrive om, eller ogsaa maa jeg bearbejde min Hukommelse for at fortælle dem Noget som kan interessere dem f Ex om Julie Hansen som nok venter at bringe en lille Person til Verden eller om hvilken Kjole Amalia Irminger havde paa. Medens jeg taler om Amalia Irminger skulde jeg spørge Dig om hvorledes det var med Kapitain Aschlund, thi jeg sagde hende, saaledes som jeg erfarede af Moders Brev, at det vist kun var daarligt med ham, men hun vilde gjerne vide det fra din Mund, omendskjøndt hun troede at der vel neppe var noget mere trøstende at høre fra Dig. Jeg veed jo nok at man gjerne pleier at bede undskylde det daarlige Indhold, men dennegang beder jeg dog med Ret om Undskyldning heraf, thi jeg troer at jeg har fundet Naade for den gamle Stens Øine, han pleier nemlig altid naar jeg sidder herinde paa mit Værelse at gaae ind til mig og rive en lille Sludder af med mig i de Mellemrum hvor der Ingen kommer i Boutiken. Dette har han nu ogsaa gjort hele Tiden medens jeg har skrevet dette Brev, og jeg ved derfor næsten ikke hvordan Indholdet er. Jeg beder dig endelig hilse Moder, Erna, Asbjørn og Harriet samt alle Andre som jeg nærmere kjender og som nærmere kjender mig, selv hilse Du nu ret mange Gange fra din hengivne Søn